

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

اسفند ۱۴۰۲ و فروردین ۱۴۰۳

رادیو بهائی شیلی:

آرشیو صدای ملی فرهنگ ماپوچه، رنگ زندگی می‌گیرد

۲۴ اسفند ۱۴۰۲

آقای رودریگز گفت: «این ایستگاه جهت پرداختن به آرمان‌های معنوی و مادی جوامع محلی، به‌ویژه مردم ماپوچه، از بزرگ‌ترین جمعیت‌های بومی شیلی، ایجاد شد.»

او ضمن یادآوری شروع کار ایستگاه گفت: «یک تریبون جدید پدید آمد که امکان شکوفایی این آرمان‌ها را از طریق موسیقی، داستان و گفت‌وگو فراهم می‌کرد.»

آقای رودریگز افزود که از جمله اصول زیربنایی برنامه‌های ایستگاه، وحدت در کثرت بوده است. «برنامه‌ها به بررسی این موضوع می‌پرداختند که همه ما با وجود تنوع، به عنوان اعضای یک خانواده بشری دارای یک هویت مشترک هستیم.»

رادیو بهائی از همان آغاز فعالیت، برنامه‌هایی به زبان اسپانیایی و «ماپودونگون» (Mapudungun) - زبان ماپوچه - و با موضوعاتی مانند کشاورزی، بهداشت و آموزش و پرورش منتشر کرده و همزمان به بررسی این موضوع پرداخته است که چگونه اصول معنوی می‌توانند سبب غنای این موضوعات شوند. این ابتکار، به جوامع اجازه می‌دهد که تجربیات خود را به اشتراک گذارند و با در نظر گرفتن طیف وسیعی از سلیق، سبب رشد معنویت در حوزه‌های شخصی و حرفه‌ای شوند.

لابرانزا (LABRANZA)، شیلی - رادیو بهائی لابرانزا، شیلی، در میان جوامعی غنی از میراث «ماپوچه» (Mapuche)، سفری شگفت‌انگیز را برای پیوند گذشته و حال، از طریق قدرت صدا آغاز کرده است. راه‌اندازی اخیر پروژه آرشیو ملی توسط این ایستگاه رادیویی، صداهای ضبط شده چندین دهه را به گنجینه‌ای زنده تبدیل کرده که بازتاب‌دهنده روح جامعه ماپوچه است.

نبیل رودریگز (Nabil Rodriguez)، هماهنگ‌کننده این پروژه گفت: «هدف از این آرشیو چیزی فراتر از حفظ و نگهداری (از صداها) است. این اقدام، با هدف الهام بخشیدن به نسل‌های کنونی و آینده، دانش نیاکان را در هماهنگی با اصول معنوی موجود در تعالیم بهائی قرار می‌دهد.»

این آرشیو با عنوان «میراث شفاهی والماپو» (Wallmapu): شناسایی، فهرست‌برداری و حافظه آرشیو صدای ماپوچه در رادیو بهائی» با همکاری سرویس ملی میراث فرهنگی دولت شیلی ایجاد شد.

ایجاد هماهنگی میان صداها از طریق یک هویت مشترک

در تاریخ ۱۲ نوامبر ۱۹۸۶، رادیو بهائی اولین برنامه خود را در بزرگداشت سالگرد تولد حضرت بهاء‌الله پخش کرد.

آقای رودریگز گفت: «محتوای برنامه‌ها توسط ساکنان جوامع محلی شکل گرفتند و در عین حال، هر جا مناسب بوده، از ایده‌های دیگر رادیوهای بهائی در سراسر جهان نیز استفاده شده است.»

او در ادامه گفت: «این رویکرد اطمینان حاصل می‌کند که برنامه‌ها طنین‌بخش صدای جمعیت محلی بوده و با دیدگاه جهانی غنی می‌شده است.»

الکس کالفوکئو (Alex Calfuqueo)، هماهنگ‌کننده رادیو بهائی و یکی از اعضای جامعه مپوچه، بر نقش حیاتی مپوچه در شکل دادن به این تلاش تأکید کرد. او گفت: «روح "کیووان" (keyuwin)، یا حمایت متقابل، بخشی جدایی‌ناپذیر از نحوه عملکرد ما بوده است و این کار را با به اشتراک گذاشتن خرد سنتی، تهیه گزارش از رویدادهای جامعه و شرکت در بخشی از روند داستان‌گویی انجام داده است.»

آقای کالفوکئو ضمن مرتبط کردن تعامل رو به افزایش این ایستگاه با جامعه، گسترش تلاش‌های رادیو بهائی را توضیح داد. او گفت: «در ابتدا ما به مدت ۵ تا ۶ ساعت برنامه داشتیم. با وسعت بخشیدن به محتوای دوزبانه، توانستیم زمان پخش را به ۱۶ ساعت افزایش داده و به مخاطبان روستایی بیشتری از جمله کشاورزان، زنان، کودکان و کل خانواده‌ها دسترسی پیدا کنیم.»

تهیه آرشیو برای آینده

تلاش‌های متعهدانه دست‌اندرکاران رادیو بهائی در روزهای آغازین کار، زمینه را برای پروژه‌ای مهم در چندین دهه بعد، یعنی تاسیس آرشیو صدای ملی با ارزش فرهنگی چشمگیر، ایجاد کرد.

آقای کالفوکئو، میزان بزرگی آرشیو را با توضیح پایگاه جامعی از داده‌ها متشکل از حدود ۳۴۰۰ نمایه ضبط شده روشن کرد. این منابع تقریباً ۱۲۰ ساعت محتوای ضبط شده از بیان فرهنگی ارزشمند جامعه مپوچه را شامل می‌شوند.

او افزود: «این مجموعه در نوع خود به‌عنوان یکی از گسترده‌ترین مجموعه‌هایی شناخته می‌شود که سرشار از موسیقی و برنامه‌های فرهنگی مپوچه است.» «این آرشیو که از سال‌ها کار متعهدانه ایجاد شده، در خدمت غنی‌سازی میراث متنوع بشری است.»

کاترین زامورا (Katherine Zamora)، موسیقی‌شناسی که به دیجیتالی کردن برنامه‌های ضبط شده آنالوگ کمک کرده، گفت که مشارکت مستقیم جامعه مپوچه در پروسه فهرست‌برداری، تأکیدی بر اهمیت روحیه همکاری در این اقدام است. او افزود: «به‌عنوان یک محقق، همکاری میان جامعه مپوچه و جوامع بهائی جهت تاسیس این آرشیو را فعالیتی نوآورانه یافتیم.»

همان‌طور که دکتر زامورا تأکید کرد، پروسه فهرست‌برداری نه تنها جامعه مپوچه را درگیر کرد، بلکه عمیقاً متأثر از برخی

اشکال سازمان اجتماعی این جامعه بود. او توضیح داد: «شیوه نام‌گذاری مطالب - شامل ذکر اطلاعات فرد، خانواده و زادگاه او، به‌علاوه دیگر جزئیات - منعکس‌کننده پنتوکون (Pentukun) مپوچه است.»

پنتوکون یک نوع معرفی رسمی بین مردم جهت برقراری ارتباط، اشتراک‌گذاری دانش و حفظ پیوندهای اجتماعی است. این رویکرد در پروسه آرشیو کردن، فراتر از سازماندهی مطالب، بیان‌کننده حس عمیق تعلق و هم‌بستگی مپوچه است.

دکتر زامورا افزود: «همکاری در ایجاد این آرشیو به پرورش یک حس مالکیت مشترک منجر شده است.» او توضیح داد که رویکرد این پروژه از روابط متداول «سوژه-ناظر» فراتر رفته تا مشارکتی را ایجاد کند که در آن همه به‌طور برابر در ایجاد «بزرگ‌ترین گنجینه از سنت‌های شفاهی مردم مپوچه در شیلی» مشارکت کنند.

به گفته نکولمان نونز (Nekulman Núñez)، روزنامه‌نگار و آرشیودار اهل مپوچه، این آرشیو نه تنها از طریق صدا درجه‌ای منحصر به فرد به سوی فرهنگ مپوچه ارائه می‌دهد، بلکه آن را با زمینه تاریخی گسترده‌تری از ادبیات مکتوب و اسناد مرتبط می‌کند.

خانم نونز توضیح می‌دهد که «هرچند از دهه ۱۶۰۰ به بعد اسناد تاریخی بسیاری وجود دارند، اما از طریق رادیو بهائی است که ما به یک بُعد زنده از میراث خود در این قرن، شامل حافظه، سنت شفاهی و معنویت دسترسی پیدا می‌کنیم.»

نقش مستمر رادیو بهائی در ترویج یگانگی

در طی سالیان، ایستگاه رادیویی به بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی جامعه تبدیل شده است که ضمن کمک به روحیه نیایش جوامع در منطقه، خدمت به جامعه را ترویج می‌کند.

آقای کالفوکئو توضیح داد که ایستگاه رادیویی اهمیت ویژه‌ای به برنامه‌هایی برای دعای صبح می‌دهد، از جمله برخی از آن‌ها که از معبد بهائیان در سانتیاگو، شیلی پخش می‌شود. او گفت: «این برنامه‌ها الهام‌بخش ایده‌های والایی به مردم هستند و به آن‌ها کمک می‌کنند تا در مورد چگونگی خدمت به جامعه خود، تفکر کنند.»

خوزه تورو کاریکو (Jose Toro Cariqueo)، جوانی از جامعه مایوچه، اینگونه بر اهمیت ایستگاه رادیویی در زندگی خود تأکید کرد: «پیش‌تر مادر بزرگم به آن گوش می‌داد، سپس مادرم، و حالا ما هر روز این سنت را دنبال می‌کنیم.»

«گوش دادن به رادیو بسیار زیباست، زیرا حامل پیام قدرتمند اتحاد به بسیاری از مردم است.»

آرورا کیومان (Aurora Cayuman) از دیگر اعضای جامعه مایوچه، دیدگاه امیدوارکننده خود را به اشتراک گذاشت و گفت: «رادیو بهائی مایه شادی بسیاری برای ما است و بینش‌هایی از آموزه‌های بهائی به زبان ماپودونگون - زبان خودمان - ارائه می‌دهد که ما را عمیقاً با ریشه‌های فرهنگی و معنوی مان مرتبط می‌سازد.»

احیای زبان مایوچه

رادیو بهائی از زمان شروع فعالیت خود، وضعیت مخاطره‌آمیز زبان ماپودونگون (Mapudungun) را که پیش‌تر با کاهش تعداد متکلمان به این زبان مواجه بود، تشخیص داد. این موضوع خود به تعهدی دامن زد که در طی سال‌ها در اهداف برنامه‌های تلویزیونی و اکنون در قلب تلاش‌های آرشیوی گنجانده شده بود.

آقای کالفوکئو تأکید کرد که «هدف از این ابتکارات کمک به احیای زبان ما و نیز محافظت از دانش سنتی ما است.» روبرتو خارا (Roberto Jara) هماهنگ‌کننده پیشین ایستگاه رادیویی افزود: «آرشیو، نقش مهمی در بزرگداشت روایت‌های فرهنگی مایوچه ایفا می‌کند.»

نستور چاوز (Nestor Chavez)، مدیر ایستگاه رادیویی محلی، از نقش رادیو بهائی در حمایت از میراث زبانی مایوچه قدردانی کرد و گفت: «تلاش‌های رادیو بهائی در احیای ماپودونگون فراتر از حفظ اصوات است.»

او گفت: «این پروژه به ما این امکان را می‌دهد تا در دورانی که پرورش میراث بومی به یک مسئله مهم ملی و جهانی تبدیل شده است، خود را در یک فرهنگ غنی و تاریخ آن قرار دهیم.»

فیلیپه دوارت (Felipe Duhart)، از اعضای محفل روحانی ملی بهائیان شیلی، بر اهمیت آرشیو ملی در کمک به بهبود اجتماعی تأکید کرد. او گفت: «این ابتکار منبع امید برای جامعه‌ای است که تلاش می‌کند بر چالش‌های تاریخی غلبه کرده و آینده‌ای را ایجاد کند که ریشه در میراث اجدادی و هویت مشترک انسانی داشته و از تفاوت‌ها فراتر می‌رود.»

گزارشگر ویژه سازمان ملل آخرین گزارش خود را منتشر کرد: **بهائیان در ایران در معرض سرکوب‌های «بسیار شدید» و «مداوم» هستند**

۲۹ اسفند ۱۴۰۲

ژنو - ۲۹ اسفند ۱۴۰۲ (۱۹ مارس ۲۰۲۴) - گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در مورد ایران، و نیز موجی از کشورهای عضو سازمان ملل، روز گذشته در شورای حقوق بشر در ژنو، سرکوب «بسیار شدید» جامعه بهائی ایران را خاطرنشان کردند.

جاوید رحمان، در گزارش نهائی خود به تاریخ ۲۸ اسفند (۱۸ مارس)، به اعضای شورای حقوق بشر گفت: «من از سرکوب مداوم، ادامه دستگیری‌های خودسرانه و آزار و اذیت اعضای جامعه بهائی شدیداً نگران و بهت‌زده هستم» و در ادامه افزود: «اقلیت بهائی به شکلی آزاردهنده با سرکوب‌های شدید و حملات هدفمند روبرو هستند. ... به مسئولین مربوطه هشدار داده‌ام که فوراً به این جنایات خاتمه دهند زیرا که در قبال‌شان مسئول بوده و باید پاسخگو باشند.»

گزارشگر ویژه، در گزارش خود گفت که بهائیان «همچنان هدف قوانین تبعیض‌آمیز و سرکوب مداوم هستند» زیرا آن‌ها توسط قانون اساسی جمهوری اسلامی به رسمیت شناخته نمی‌شوند.

گزارش مکتوبی که دکتر رحمان، به شورا ارائه داد، به تفصیل سرکوب گسترده علیه بهائیان در ایران را مستند کرده است.

«برای بیش از چهار دهه، پیروان آئین بهائی به عنوان بزرگ‌ترین اقلیت دینی غیرمسلمان که در قانون اساسی به رسمیت شناخته نشده است، از شدیدترین اشکال نقض حقوق بشر، از جمله اعدام، سرکوب و آزار و اذیت، محرومیت از حقوق مالکیت، هتک حرمت و تخریب آرامستان‌ها، خشونت و دستگیری‌های خودسرانه، محرومیت از حقوق تحصیل، تعطیلی مشاغل، تبلیغات نفرت‌پراکنانه و بی‌عدالتی‌های اجتماعی، و نابرابری در تمامی عرصه‌های عمومی و خصوصی زندگی رنج برده‌اند.»

دکتر رحمان در گزارش شفاهی‌اش خطاب به شورای حقوق بشر، به تخریب و هتک حرمت بیش از ۳۰ قبر جدید بهائیان ایران توسط مأمورین حکومت، در محل گورستان دسته‌جمعی خاوران در تهران نیز اشاره کرد. جامعه جهانی بهائی تخریب این قبور را پیش از این، در ماه گذشته گزارش کرد، این عمل را بی‌سابقه و غیرانسانی اعلام کرد و تلاش دولت ایران برای «پاکسازی» خاطره درگذشتگان بهائی از اجتماع ایران را محکوم نمود.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو، در بیانیه خود که در شورای حقوق بشر ارائه داد، با اشاره به همین رخداد گفت: «این افراد انسان‌هایی بودند که داستان زندگی هرکدام به دلیل ایمان و اعتقادشان، با رنج و آزار و اذیت و سرکوبی بی‌اندازه همراه بوده است... در میان آن‌ها خانمی سالخورده بود که همسرش به دلیل بهائی بودن اعدام شده بود، پسرانش نیز به دلیل اعتقادشان از حضور در دانشگاه محروم شده بودند و سپس هر دوی آن‌ها سال‌ها زندانی شدند و در نتیجه این زن ناچار به بزرگ کردن نوه‌های خردسالش شده بود.»

خانم فهندژ افزود: «امروز از دولت ایران می‌پرسیم که درگذشتگان چه تهدیدی برای اجتماع دارند؟ شما با آگاهی از اینکه نمی‌گذارید بهائیان، حتی زمانی که از دنیا رفته‌اند، آرامش داشته باشند و حتی در زمان غم و اندوه و سوگواری‌شان بر آن‌ها بی‌رحمی و وحشیگری تحمیل می‌کنید، چگونه اقدامات خود را در پیشگاه وجدان‌تان توجیه می‌کنید؟ هیچ هنجار مذهبی یا فرهنگی در هیچ نقطه‌ای از جهان این نوع بی‌حرمتی بی‌رحمانه را نمی‌پذیرد.»

در جلسه پرتیهاب شورای حقوق بشر، که گزارشگر ویژه گزارش خود را در مورد ایران ارائه کرد، چندین کشور عضو سازمان ملل نیز به آزار و اذیت بهائیان در ایران اشاره کردند و از دولت ایران خواستند که به اقدامات تبعیض‌آمیز پایان دهد و با سازوکارهای حقوق بشر سازمان ملل متحد همکاری کند.

نماینده بلژیک گفت: «از نقض حقوق بشر و تبعیض مداوم علیه اقلیت‌ها در ایران، از جمله جامعه بهائی، وحشت‌زده است.»

نماینده کانادا با اشاره به سرکوب و تبعیض علیه بهائیان و دیگر اقلیت‌ها گفت: «از شدت و میزان گسترده‌ی نقض حقوق بشر بهائیان توسط مقامات حکومت ایران نگران است.»

نماینده لوکزامبورگ در بیانیه خود از مقامات حکومت ایران خواست که «به حقوق بشر همه احترام بگذارند و کاملاً آن را رعایت کنند» و «به فرهنگ مصونیت از مجازات پایان دهند» و «با گزارشگر ویژه به طور کامل همکاری کنند، علی‌الخصوص به او امکان دسترسی بدون مانع به کشور داده شود» و بیانیه تأکید داشت که دولت ایران باید «به ارباب، خشونت و دستگیری‌های خودسرانه که به اعضای جامعه بهائی تحمیل می‌شوند، پایان دهد.»

نماینده مولداوی گفت که «اقلیت‌ها همچنان در معرض تبعیض سازمان‌یافته و نهادینه شده هستند و مکرراً تحت آزار و اذیت و سرکوب سیستماتیک قرار دارند، از جمله وضعیت جامعه بهائی ... همچنان موجب نگرانی شدید است.»

و نماینده بریتانیا گفت که بهائیان «روزانه با تبعیض روبرو هستند، چه در دسترسی به تحصیل، شغل، یا مکان‌های عبادی ... [چه] بازداشت خودسرانه، به زور رانده شدن از زمین‌های خود، و محرومیت از حقوق کفن و دفن.»

نماینده استرالیا نیز از دولت ایران خواست که به سرکوب «گردها، بلوچ‌ها، عرب‌ها، و پیروان آئین بهائی پایان دهد.»

گزارش مکتوب گزارشگر ویژه همچنین عنوان کرد که «حداقل ۷۰ بهائی» در بازداشت یا در حال گذراندن حکم زندان بوده و ۱۲۰۰ نفر دیگر با احکام قضایی یا «احکام زندان سخت و طولانی‌مدت» روبرو هستند.

دکتر رحمان در گزارش خود گفت از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون، منازل بیش از ۱۰۰ خانواده بهائی مورد تفتیش و غارت قرار گرفته است و مأموران حکومت طی این تفتیش‌ها مبالغی پول نقد، کارت‌های بانکی، جواهرات، اسناد ملکی، مدارک هویت و پاسپورت‌ها، وسایل الکترونیکی و کتب مذهبی را مصادره کرده‌اند.

در این گزارش آمده است که مأموران مسلح، بهائیان را با خشونت فیزیکی، آزار و اذیت کلامی، تهاجم و پرخاشگری، و حتی تهدید با اسلحه ارباب کرده‌اند.

گزارش دکتر رحمان، آخرین گزارش او پس از شش سال فعالیت به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران بود. او با اذعان به اینکه بسیاری از ایرانیان، «مورد هدف قرار گرفته، قربانی و هتک حرمت شده و حقوق اساسی‌شان مدام و بدون هیچ پیگرد قانونی زیر پا گذاشته می‌شود»، خطاب به شورا گفت «من امیدوار هستم که مأموریت [گزارشگر ویژه] همچنان صدای میلیون‌ها ایرانی باشد.»

او افزود: «با به پایان رسیدن دوره شش ساله مسئولیت خود، مایلم از مردم ایران به خاطر شجاعت، جسارت، استقامت و پایداری‌شان و همچنین حمایت و مشارکت مثبت‌شان با مأموریت من، صمیمانه تشکر کنم.»

و در بیانیه‌ای جداگانه خانم فهندز از جامعه جهانی بهائی، از تعهد دکتر رحمان به حقوق بشر تشکر کرد.

خانم فهندز گفت: «جامعه جهانی بهائی مراتب تشکر و قدردانی عمیق خود را از دکتر جاوید رحمان، بابت سال‌های خدمت ایشان به عنوان گزارشگر ویژه و تلاش‌های خستگی‌ناپذیرش برای جامعه بهائی و درخواست‌های مکرر او از دولت ایران برای پایان دادن به آزار و اذیت بهائیان و در حقیقت همه ایرانیانی که خواستار حقوق برابر هستند، بجا می‌آورد. ما امیدواری ایشان برای ایران آینده را تکرار می‌کنیم که دیگر در آن نیاز به گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل نباشد و حکومت، حقوق همگان را به رسمیت شناخته و از آن حمایت می‌کند.»

رفتار حکومت ایران با بهائیان «جنایت علیه بشریت» است

۱۳ فروردین ۱۴۰۳

بیانیه
جامعه جهانی بهائی
(BIC)

ژنو - ۱۳ فروردین ۱۴۰۳ (۱ آوریل ۲۰۲۴) - امروز گزارشی بی سابقه توسط دیده بان حقوق بشر، یک سازمان برجسته حقوق بشری، منتشر شد که در آن آمده است آزار و سرکوب سیستماتیک چهل و پنج ساله جامعه بهائی توسط حکومت ایران، بر اساس قوانین کیفری بین المللی، مصداق جنایت علیه بشریت است.

این گزارش ۴۲ صفحه ای جدید با عنوان «چکمه روی گردنم: جنایت مقامات حکومت ایران در آزار و سرکوب بهائیان ایران»، قوانین، سیاست ها و اقدامات تبعیض آمیزی را که حکومت ایران برای نقض حقوق اساسی بهائیان در کشور به کار می برد را با جزئیاتی فوق العاده و دقیق مستند می کند. دیده بان حقوق بشر بیان کرد که بهائیان تقریباً در همه جوانب زندگی شان در معرض بدرفتاری هستند، از بازداشت های خودسرانه و زندانی شدن توسط نهادهای حکومت گرفته تا مصادره اموال، محرومیت از دسترسی به تحصیل و اشتغال و حتی جلوگیری از تدفین آبرومندان و مطابق با آداب خاکسپاری بهائی.

مایکل پیج (Michael Page)، معاون خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان دیده بان حقوق بشر، در جلسه ای پیش از انتشار گزارش گفت: «مقامات حکومت ایران، بهائیان را نه به خاطر اعمالی مجرمانه، بلکه صرفاً به دلیل تعلق به یک جامعه دینی و اعتقادشان به آئین بهائی، از حقوق اساسی خود در همه جوانب زندگی شان محروم می کنند. افزایش فشار بین المللی بر ایران برای پایان دادن به این جنایت علیه بشریت بسیار مهم است.»

سازمان دیده بان حقوق بشر در تهیه گزارش خود تحقیقات جامع و مستندسازی گسترده ای را انجام داده و از سایت خانه اسناد بهائی ستیزی در ایران به عنوان یکی از منابع اصلی خود استفاده کرده است. این وبسایت در حدود ۱۲۰۰۰ سند از آزار و سرکوب بهائیان در ایران را منتشر کرده است. این سازمان همچنین از دستورالعمل های دولتی، اسناد دادگاه و مدارک دادرسی و همچنین مصاحبه هایی با بهائیان به زبان فارسی، چه در داخل و چه در خارج از ایران، بین ماه مه ۲۰۲۲ تا مارس ۲۰۲۳ نیز استفاده کرده است.

سازمان دیده بان حقوق بشر در گزارش خود اعلام کرد که جمهوری اسلامی سرکوب بهائیان را در قوانین و سیاست های خود نهادینه کرده و از طریق نیروهای امنیتی و مقامات قضایی این سرکوب را دنبال می کند. این گزارش همچنین گفتگوهای بین محققان دیده بان حقوق بشر با بهائیان ایرانی را به طور مفصل روایت می کند که نام برخی از آنها ذکر شده و هویت برخی دیگر به دلایل امنیتی فاش نشده است، و همگی آنها تلاش های دائمی مقامات حکومت ایران را برای برهم زدن و یا نابود کردن تمام جنبه های زندگی بهائیان با جزئیات شرح می دهند.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو گفت: «جامعه جهانی بهائی از انتشار این گزارش استثنایی و شواهد مستحکم و قدرتمند آن، عمیقاً قدردانی می کند. این گزارش سال ها تحقیق و مستندسازی در مورد آزار و سرکوب سیستماتیک بهائیان در ایران را گردآوری کرده است و توجه همگان را به بی اعتنائی آشکار حکومت ایران به تعهدات حقوق بشری خود تحت قوانین و معاهدات بین المللی جلب می کند. ما صمیمانه امیدواریم که جهان، حکومت ایران را در قبال بی عدالتی های دیرینه ای که علیه جامعه بهائی روا داشته پاسخگو کند و حکومت ایران تمام اقدامات قانونی و سیاست گذاری های لازم را برای پایان دادن به این آزار و سرکوب سیستماتیک انجام دهد.»